

حدیث منورہ وفضایل آن

۱۳۹۲

www.masjed.se

شیع ونگارش :
الحاج امین الدین « سعیدی - سعد افغانی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیکی افغان
و مسؤول مرکز فرهنگی دحق لاره - چمنی

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَدِينَةُ مُنْوَرٍ
وَفَضَائِلُ آن

خواندۀ معزز و محترم !

آرزو و نیت مخلصانه داشتم که نکاح پسر ارشدم احمد جان «سعیدی» را در بیت الله شریف و آنهم در حرم شریف انجام دهم. لذا به قصد عمره و تحقق این آرزوی زندگی خود و فرزندم با تمام فامیل که امکانات سفر داشت، بتاریخ 4 اپریل سال 2012 م به جانب مدینه منوره به سرزمین وحی حرکت کردیم.

بعد از ادای بخش از مراسم عمره به مقصد عقد نکاح ارجمندام، همانطوریکه ارزو داشتیم، داخل حرم شریف و آنهم روبروی حطیم و در صحن کعبه شریفه حضور به هم رسانیدیم و مراسم عقد نکاح حضوری به لطف و مرحمت الهی به صورت و وجه بهتر و احسن اجرا شد.

از پروردگار با عظمت خویش سپاس گزار هستم و تمنا داریم که این وصلت وصلت بی بی عایشه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، ووصلت پُر ثمر وبا محبت و درسایه یکدیگر به خیر زنده گی با سعادت داشته و فرزندان صالح و خدمت کار به وطن، خاک، مردم و امر اسلام بدنیا تقدیم بدارند.

درین راستا خواستم خوشی های خویش را با شما شریک ساخته و آنچه میتواند مدد، مشوق، رهنمایی، ترغیب برای دیگران باشد، با شما این نوشته را درمیان گذشت، به شما هدیه نموده و برای هر مسلمان زیارت بیت الله و مدینه منوره را از بار گاه ایزد متعال تمنا کنم.

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ :

مدینه در عربی شهر را گویند و یثرب نام تاریخي این شهر مهم درجهان در طول تاریخ موجودیت خویش میباشد. مدینه یا مدینة النبی، که آنرا بزبان عربی (المدینة المنورة) میگویند یکی از شهرهای مشهور و مهم فعلی کشور عربستان سعودی نیز بشمار میرود.

شهر مدینه بطرف شمال ریاض در میان ریاض و در میان نجد موقعیت دارد. آب و هوایی شهر مدینه خشک و بیابانی با تابستانهای داغ و زمستانهای سرد همرا است.

شهری مدینه بعد از هجرت پیامبر اسلام محمد صلی الله علیه وسلم به مدینة النبی(شهر پیامبر) شهرت یافت، پیامبر صلی الله علیه وسلم در اولین شب ربیع الاول سال 14 بعثت به شهر «یثرب» که ۴۲۰ کیلو متر از مکه مکرمه فاصله دارد، مهاجرت نمود، این تاریخ سرآغاز تاریخ مسلمانان (تاریخ هجری)، بشمار میرود.

حکمت بزرگ که درین راستا الهام دهنده برای تمام مسلمانان بوده میتواند این است که پیامبر اسلام به شهر یثرب (مدینه منوره) زمانی آغاز به مهاجرت کرد، که در آن شهر گروپ از مسلمانان نظم و سازمان و اداره را قبلًا ایجاد کرده بودند و حضرت پیامبر اسلام محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم با مهاجرت خویش و رسیدن به مدینه منوره سنگ بنای حاکمیت اسلامی را خود گذاشت. به این ترتیب گفته میتوانیم که پیامبر اسلام بعد از بعثت هیچگاهی تحت حاکمیت غیر اسلامی زنده گی نه کرده است.

در این هیچ جای شک نیست که مکه مکرمه یکی از بهترین و محبوبترین سر زمین نزد پروردگار است و دارایی برتری ها و فضایلی، نسبت به شهر مدینه منوره وسایر شهر ها و سرزمین های جهان میباشد.

در روایت اسلامی آمده است: زمانیکه پیامبر صلی الله علیه وسلم را کفار مکه مجبور به ترک خانه و کاشانه خویش در مکه نمود، آنحضرت صلی الله علیه وسلم خطاب به سرزمین مکه گفت: «والله انک لخیر أرض الله وأحب أرض الله إلى الله، ولو لا أني أخرجت منک ماخرجت» (به الله

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُهَا

قسم یاد مینمایم که تو بهترین زمین پروردگار هستی، وبهترین ومحبوبتری زمین الله در نزد پروردگاری ، واگر من از آن اخراج نمی شدم هر گز از تو بیرون نمی رفتم) (راوی حدیث ترمذی وابن ماجه است وحدیث صحیح است .).

شهر مدینه که بنام شهر وحی شهرت دارد از جمله شهر های مقدس و مبارکی جهان بوده ، وپروردگاربا عظمت ما این شهر را ، بحیث سرزمین امن قرار داده است :
در حدیثی مبارکی آمده که پیامبر صلی الله عليه وسلم در خطاب به مدینه میفرماید :
« ان ابراهیم حرم مکة، وإنی حرمت المدینه » (صحيح مسلم) (ابراهیم عليه وسلم مکه را حرم قرار داد و من مدینه را حرم قرار می دهم).

هدف از نسبت حرمت به ابراهیم و محمد علیهم السلام اظهار حرمت است **إلا عین تحریم با حرمت از جانب ذات پروردگاراست** ، اوست که مکه مکرمه ومدینه منوره را حرم قرار داده است و از میان تمام شهر های جهان خداوند متعال فقط این دوشهر را به این صفت عالی اختصاص داده است .
هدف از حرم مکه ومدینه همان حدود حرم است، اینکه برخی از مردم فقط مسجد نبوی را حرم بحساب میاورند، در اشتباه اند، زیرا مسجد نبوی به تنهایی حرم نیست بلکه تمام شهر مدینه حرم است.

طوريکه در حدیث متبرکه آمده است:
«المدینة حرم مابین عير إلى ثور» (صحيح المسلم وصحیح بخاری) از کوه عیر در جنوب تا کوه ثور در شمال ، وهر دو طرف این شهر یعنی شرق و غربی مدینه حرم شمرده میشود :
مؤرخین مینویسند که :

تقس وحرمت شهر مدینه به درجه ای میرسید که پیامبر صلی الله عليه وسلم حتی شکار وقطع در ختن مدینه را هم منوع قرار داد وفرمود : «إنی حرمت مابین لابتی المدینة آن یقطع عضا هها او یقتل صید ها » (من دو طرف مدینه حرم قرار دادم ، که مبادا درخت آن قطع شود یا شکارش کشته شود) (صحيح مسلم).

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ مَرْكُزُ إِيمَانٍ أَسْتَ:

همانطوریکه به مدینه منوره سر زمین وحی خطاب گردیده است ، این شهر به شهر ایمان نیز در بین مسلمانان شهرت دارد در فضليت ایمانی این شهر آمده است « إن الايمان ليارز إلى المدينة كما تأر ز الحية إلى جحرها » (یقیناً ایمان به مدینه باز خواهد گشت هم چنانکه مار به سوراخش باز میگردد) (صحيح بخاری وصحیح مسلم)

این بدین معنی است که سر انجام ایمان به مدینه باز خواهد گشت ودر مدینه باقی خواهند ماند ومسلمانان از سراسر جهان قصد وعزم سکونت را در مدینه را خواهند داشت .

شَهْرُ مَدِينَةِ شَهْرٍ هَجْرَتْ أَسْتَ:

شهر مدینه شهر هجرت و محل امن از جانب پروردگار پرای پیامبر صلی الله عليه وسلم انتخاب گردید است ، شهر مدینه یگانه شهری ویا هم یگانه سرزمینی در روی زمین است که پیامبر صلی الله عليه وسلم مامور به هجرت به آن گردیده است .

در حدیثی شریف آمده است :
«أمرت بقرية تأكل القرى» (يعنى أمر بالهجرة إلى هذه المدينة) يقولون لها يثرب وهي المدينة « (من دستور داده شد به قريه ای هجرت کنم که سایر قريه ها را خواهد خورد ، مردم آنرا یثرت می نامند، در حالیکه مدینه است .) (صحيح بخاری ومسلم).

شَهْرُ مَدِينَةِ شَهْرٍ بَرَكَتْ سَتَ:

در این شک نیست که شهر مدینه آب و هوایی خشک و بیابانی دارد ولی در تابستان های داغ و ما های زمستان به هوای سردی همرا است . ولی پیامبر صلی الله عليه وسلم درمورد تزید برکت شهر مدینه طی دعا ی فرموده :

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

« اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرَنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مِدَنَا » (پروردگارا ! در میوه مان برکت عنایت فرما ، در شهر ما (مدینه) به ما برکت عنایت فرما ، و در پیمانه ما برکت عنایت فرما) (صحیح مسلم) .

شهر مدینه چنان شهر با عظمت و پر برکت است که ، مرض و دجال قدرت داخل شدن و نفوذ به این شهر را نمی یابد .

طوریکه پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده : « عَلَى أَنْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلَانَكَةٌ لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونُ وَلَا الدَّجَالُ » (پر راههای ورودی مدینه فر شتگانی ما مورند گه از آن حفاظت می کنند لذا دجال ووبا به مدینه داخل شده نمیتواند) (صحیح بخاری و صحیح مسلم)

یکی دیگری از فضایل این شهرمدینه در اینست که در این شهر دو مسجدی بزرگی دو مسجد تاریخی (هریک مسجد نبوی و مسجد قباء .) موقعیت دارد .

پیامبر صلی الله علیه وسلم حتی بر مسلمانان امر سفر به مساجد سه گانه را داده است که یکی از این مساجد ، مسجدنبوی است :

در حدیثی که از أبي هریرة رضي الله عنه روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده : « لَا تَشَدُ الرَّحَالَ إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدِ الْمَسْجَدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجَدِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَسْجَدِ الْأَقصَى » (سفر مخصوص به نیت عبادت جز به سه مسجد به هیچ جای دیگری جایز نیست ، مسجد الحرام ، مسجد پیامبر صلی الله علیه وسلم و مسجد اقصی)

فضیلت مسجد نبوی در این است شخص پیامبر صلی الله علیه وسلم در کار اعمار این مسجد سهم گرفته ، و خطاب به مسلمانان فرموده است که ثواب خواندن نماز در مسجد نبوی بر تراز هزار نماز در غیر آن است :

« صَلَةٌ فِي مَسْجِدٍ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَةٍ فِي مَا سَوَاهُ إِلَّا الْمَسْجَدُ الْحَرَامُ أَفْضَلُ مِنْ مَائَةِ أَلْفِ صَلَةٍ فِيمَا سَوَاهُ » (حدیث صحیح بخاری ، صحیح مسلم) (یک نماز در این مسجد من بهتر از هزار نماز در غیر آن است به و خواندن نماز در مسجد حرام بهتر از صدهزار نمازی در مسجدی دیگر است .)

بنآ بر یک فر دمسلمان حریت تام داده شود ، تادر خواندن نماز در مساجد ثلثه مسافرت ، و در صورت زیارت از این مساجد برای آخرتش از آن بهره ببرند .

خواهان و برادران مسلمان !

فراموش نباید کرد که در مسجد نبوی قطعه زمین است که : رسول الله صلی الله علیه وسلم آنرا بنام باغی از جنت (روضه الجنه) توصیف نمودند ، و فرموده است : (ما بین بیتی و منبی روضة من ریاض الجنۃ) «بین خانه و منبر من باغی از باغهای جنت است» یک نماز بهتر از هزار نماز است .

همانطوریکه گفته آمدیم ، شهر مدینه از جمله سایر فضایلی که دارا میباشد یکی از فضایل اش اینست ، که یک نماز در مسجد نبوی بهتر از هزار نماز است .

« صَلَةٌ فِي مَسْجِدٍ هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَةٍ فِي مَا سَوَاهُ إِلَّا الْمَسْجَدُ الْحَرَامُ » (یک نماز در این مسجد من بهتر از هزار نماز در غیر آن است به جز مسجد الحرام) . (صحیح بخاری و صحیح مسلم)

پس بر یک مسلمان است که از این فضیلت بزرگ و فرصت بسیار ارزشمندی ، زمانیکه در شهر مدینه منوره زندگی ویا هم اقامت دارد ، برای آخرتش از آن بهره بگیرد و حد اکثر استفاده را بعمل آرد . فضیلت نمازنه ده برابر و نه صد برابر بلکه بیش از هزار برابر است .

نمازهای نوافل در مسجدنبوی :

فراموش نباید کرد که : نه تنها فضیلت نمازهای فرضی بلکه فضیلت نمازهای نفلی نیز به هزار بار برابر است . علماء در تعریف و تفسیر این حدیث شریف که : (یک نماز در این مسجد من بهتر

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

از هزار نماز در غیر آن است به جز مسجد الحرام) چنین میفرمایند :

اول:

اجر و پاداش نماز در مسجد شریف نبوی که به بیش از هزار برابر می رسد ، تنها و تنها به نماز های فرضی اختصاص نه یافته ، بلکه نماز های نفلی را نیز شامل میگردد.

پیامبر صلی الله علیه و سلم در حدیث متبرکه لفظ «صلوة» را استعمال نموده است ، پس همانطوریکه نماز فرض برابر با هزار نماز است یک نماز نفل نیز برابر با هزار نماز میباشد .

دوم:

اجر هزار برابر در حدیث متذکره به خود مسجد پیامبر صلی الله علیه وسلم یعنی صرف و صرف به مسجد قدیم اختصاص ندارد، بلکه اجر هزار برابر شامل مسجد قدیم وساحه توسعه یافته مسجد که حلا وجود دارد یاد را اینده توسعه داده میشود ، شامل میگردد .

دلیل این امر اینست که مسجد نبوی در زمان خلافت حضرت عمر و حضرت عثمان از طرف جلو یعنی قبله توسعه و انکشاف داده شده است .

بنابر این چیز واضح است که امام و صفهای مصلین در بخش پیشروی مسجد که در توسعه واقع است خارج مسجد زمان خود حضرت محمد صلی الله علیه و سلم قرار میگیرد، اگر توسعه مسجد حکم مسجد را نمی داشت آن دو خلیفة راشد رضی الله عنهم مسجد شریف را بخصوص از طرف جلو توسعه نمی دادند، در حالیکه هنگام توسعه که در زمان حضرت عمر فاروق و حضرت عثمان ذی النورین رضی الله عنهم صورت پذیرفت و تعداد کثیر از صحابه رضی الله عنهم زنده و موجود بودند، اما هیچکس از آنان بر این کار حضرت عمر و حضرت عثمان رضی الله عنهم اعتراض نکرد ، عدم اعتراض صحابه بر توسعه مسجد نبوی دلیل روشن و قاطع است که اجر هزار برابر به مسجد زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم اختصاص ندارد.

سوم :

مَوْجُودِيَّةُ بَاغِيِّ اِزْجَنْتِ در مَسْجِدِ نَبُوِيِّ:

همانطوریکه متذکر شدیم یکی از فضیلت های مهم در مسجد نبوی شریف موجودیت قطعه یا بخشی از توته زمینی است که : پیامبر صلی الله علیه وسلم آن توته زمین را بنام باغی از جنت توصیف نمودند، و فرموده است : «مَا بَيْنَ بَيْتَيِ وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِّنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ» (رواه البخاری 1196) و مسلم (1391) «(بین خانه و منبر من باغی از باغهای پنهشت است)

طبیعی است که اختصاص این بخش مشخص از مسجد شریف به این صفت دلالت بر فضیلت و اختصاص این بخش دارد، و راه استفاده از این فضیلت این است که بندۀ مؤمن سعی و کوشش عظمی خویش بخرج دهد تا در قطعه از زمین نماز نفل بخواند و به ذکر الله و تلاوت قرآن مشغول شود .

مسلمانان باید از یاد نبرند ، که رسیدن به این منطقه و یا نشستن و نماز خواندن در این منطقه موجب ازار و اذیت سایر مسلمانان واقع نگردد .

ولی نباید فراموش کرد که : اداء کردن نماز های فرض در صف اول بهتر است، زیرا پیامبر صلی الله علیه و سلم می فرمایند: «خير صفوں الرجال أولها و شرها آخرها» (بهترین صفهای مردان صفهای اول و بدترین آن صفهای آخر است). (صحیح مسلم).

و همچنین می فرمایند:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَ الصَّفِ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ» (اگر مردم اجر و پاداش اذان و صف اول را بدانند آنگاه ببینند که برای حصول آن جز قرعه کشی راهی وجود ندارد حتیماً قرعه کشی خواهند کرد .) (صحیح بخاری و صحیح مسلم).

چهارم:

یک نقطه ای دیگری که میخواهم در این بخش مورد خدمت خوانندگان محترم بعرض برسانم اینست

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

که در زیاتر وقت تعداد مصلین به حدی میرسد که مسجد نبوی از مصلین پر میباشد و جای برای مصلین باقی نمی ماند ، (بخصوص در ایام حج) ، اگر صفووف مصلین در مسجد نبوی پر شود و کسی دیرتر پرسد و در مسجد جای نیافت ، در هر جایی که در خارج از مسجد جز طرف قبله توانست به صفووف نمازگزار بپیوندد، وکوشش نه کند که بخاطر رسیدن به داخل مسجد موجب ازار و تکلیف سایر مصلین واقع گردد .

طبعی که اگر نمازگزار به صفووف مصلین در خارج مسجد نبوی پیوست در این صورت اجر و پاداش نماز جماعت را حاصل میکند ، اما اجر و پاداش هزار نماز یا هزار برابر فقط به کسانی اختصاص دارد که داخل مسجد نبوی نماز بخوانند، زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: «صلوة في مسجدي هذا خير من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام»

«یک نماز «در این مسجد من» بهتر از هزار نماز در غیر آن است به جز مسجد الحرام» پس کسی که در سرک های جوار مسجد نبوی نماز بخواند واضح است که در مسجد نماز نخوانده بنا اجر و پاداش مذکور به او تعلق نمی گیرد.

زیارت قبر رسول الله :

مدینه منوره شهر است که در آن حبیب الله محمد صلی الله علیه وسلم مدفون است. در روایت آمده است که امام مالک در شهر مدینه بر اسب سوار نمیشد ، میگفت بر خود عیب می بینم که در زیر خاک این سرزمین حبیب الله محمد صلی الله علیه وسلم مدفون باشد و من بالای خاک این سر زمین یا اسپ گردش کنم .

علماء در مورد زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم میفرمایند :

احادیثی که عموما بر زیارت قبور دلالت دارد، بر زیارت قبر رسول مکرم صلی الله علیه وسلم نیز دلالت دارد :

از جمله در حدیث پیامبر صلی الله علیه وسلم آمده است : «زورووا القبور، فإنها تذكركم الآخرة» (قبرها را زیارت کنید که شما را به یاد آخرت می اندازد). (صحیح مسلم).

یادداشت :

قابل تذکر است که در کنار قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم زیاد ایستاند، و کثرت تردد و رفت و آمد عمل شایسته نیست، مبادا انسان چار غلو افراط گردد، از خصوصیات پیامبر بزرگوارمان صلی الله علیه و آله و سلم این است که خداوند فرشتگانی را مکلف کرده که سلام امت را هر جای که باشند به ایشان می رسانند، چنانکه رسول معظم صلی الله علیه و آله و سالم می فرمایند: (إن الله ملائكة سياحين يبلغوني عن أمتي السلام) «خداوند فرشتگان سیاری دارد که سلام امت مرا به من می رسانند».

در حدیث دیگری می فرمایند:

(لا تجعلوا بيوتكم قبورا، و لا تتخذوا قبرى عيда، و صلوا علىَ فَإِنْ صَلَاتُكُمْ تَبَلَّغُنِي حِيثُ كُنْتُمْ) «خانة خود را قبرستان، و قبر مرا جای جشن و شادی قرار ندهید، و بر من درود بفرستید، که درود شما هر جایی که باشید به من می رسد» (حدیث صحیح است. ابوداود و غیره آنرا نقل کرده اند.) رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم وقتی از این چیز نهی فرمودند تا مبادا قبرشان محل جشن و شادی قرار گیرد به عملی راهنمایی فرمودند که جایگزین شادی و سرور قرار گیرد، لذا فرمودند: (و صلوا علىَ فَإِنْ صَلَاتُكُمْ تَبَلَّغُنِي حِيثُ كُنْتُمْ) «و بر من درود بفرستید که درود شما هر جایی باشید به من می رسد». یعنی به وسیله فرشتگان.

خواننده محترم !

همچنان اگر زیارت قبرستان بقیع و زیارت قبور شهدای جنگ احمد اگر طبق سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم انجام گیرد مستحب، و اگر به صورت بدعت انجام گیرد حرام و ناجائز است.

پس زیارت شرعی زیارتی است که مطابق با سنت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم انجام

مدينه منوره و فضائل آن

گيرد که در اين صورت هم زنده اي که زيارت ميکند از زيارت شن استفاده ميکند و هم مرده اي که زيارت مي شود از دعا اش استفاده ميبرد.

فوائد زيارت قبور:

بنده مسلمانیکه زمان قصدی زيارت قبور را داشته باشد ، باید از زيارت خویش سه استفاده رابعمل آرد .

اول:

به ياد آوردن مرگ که حکمت اصلی زيارت قبر است، چون وقتی قبر را ببیند حتما به ياد آخرت می افتد و با انجام اعمال صالح برای آن آمادگی میگیرد، لذا رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند: «**زورا القبور، فإنها تذكركم الآخرة**» «قبر ها را زيارت کنید که شما را به ياد آخرت می اندازد». صحيح مسلم.

دوم:

عمل زيارت،که يك سنت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم است و با انجام آن به زائر اجر و پاداش داده مي شود.

سوم:

احسان به مسلماناني که مرده اند، زيرا که با دعای خير برای آنان، در برابر اين احسان و عمل نیکش اجر و پاداش میگيرد.

استفاده مرده اي که زيارت مي شود از زيارت شرعی اين است که برایش دعا مي شود و به او احسان و نیکي مي شود، زيرا مردگان از دعای زندگان بهره مي گيرند.

در زيارت قبور چه باید کرد؟

هر کسيکه به زيارت قبر ميرود ، مطابق سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم ،باید رفتار نماید در قدم نخست دعاهايي که از رسول الله صلی الله علیه وسلم ثابت شده برای ميت به دعا بپردازد .

از جمله اين دعا ها ، دعای است که از حدیث بریده بن الحصیب رضی الله عنہ که فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و سلم وقتی به قبرستان می رفتد به آنها می آموخت، لذا هر کس به زيارت قبر مي رفت چنین مي گفت:

«السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين والمسلمين و إنا نشاء الله بكم لاحقون، أسأل الله لنا و لكم العافية» (اي مؤمن و مسلماناني که در اين ديار خفته ايد سلام بر شما باد، و ما هم به شما خواهيم پيوست، برای خود و برای شما از خداوند عافيت و سلامتی مي طلبم) (صحيح مسلم).

آيا زيارت قبر بدعت است؟

بلی و بدون شك ، آن نوعی از زيارت قبر بدعت و نادرست است که اين زيارت مطابق شريعت اسلامی و مطابق سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم صورت نگيرد.

بطور مثل زيارت قبور نه بخاطر دعا به حالا مردگان بلکه زيارت قبور به نيت که مردگان را به فرياد رسی بخواند، و از آنان کمک بخواهد، و رفع مشکلات و برآوردن حاجتها و نيازهايش را از آنان خواستار شود، و کارهای نادرست ، و ناروا میباشد و دیگر.

اينگونه زيارت نه تنها نفعي برای زايرین قبور ندارد ، بلکه عمل بدعتی و در نهايیت امر ، حرام و مضر هم میباشد . نه تنها زاير بلکه صاحب قبر از اين زيات خيری نمى بیند .

ضرر زائر يا شخص زيارت کننده به اين دليل است، که زيارت و عمل مطابق شرع صورت نگرفته است .

زاير قبل از اينکه به دعا مطابق سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم مشغول شود ، دست به فرياد وداد رسی میزند .

عریضه و حاجت خویش را بجای اينکه به خالق پیش کند ، بالعكس آنرا به مخلوق پیش میکشد

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

و در این عمل خویش خود اگاه و یا ناخود اگاه اعمال مشرکانه و احیاناً نعوذ بالله شرک صریح به خداوند متعال از ایشان صادر میشود.

که طبیعی است که مرده از چنین زیارتی هیچگونه فایده ای نمی برد ، چون نه تنها برای او دعا نشده ، بر عکس از او به جای خداوند حاجت و نیاز خواسته شده که چنین عملی قطعاً حرام و نادرست.

حکم زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم در مدینه :

قبل از همه باید گفت که : زیارت قبر رسول الله صلی الله علیه وسلم و یا رفتن به مسجد النبی هیچکدام جزو اعمال حج یا عمره نیستند، و اگر کسی به این دو مکان نرفت حجش باطل نمی شود، چرا اصلاً ربطی به هم ندارند..

اما با این وجود زیارت مسجد پیامبر صلی الله علیه وسلم جائز است، و می توان به قصد زیارت آن مسجد و خواندن نماز در آنجا به شهر مدینه سفر کرد تا از فضیلت نماز خواندن در آن مسجد بهره مند شد، ولی اگر کسی قصد کند تا فقط به نیت زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه سفر کند، سفر او حرام است، زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند:

(الأشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: مسجدي هذا، و مسجد الحرام، و مسجد الأقصى) «(به قصد زیارت) بار و اثاث (سفر) بسته نمی شود مگر به قصد سه مسجد، این مسجد من (مسجد النبی)، مسجدالحرام و مسجدالأقصى». متفق عليه

بر طبق این حدیث؛ قصد سفر برای زیارت فقط برای مسجد جائز است نه بارگاه یا قبر شخصی یا امثال آنها، و آن مساجد هم شامل هر مسجدی نمی شوند، بلکه فقط سه مسجد (مسجد النبی و مسجدالحرام و مسجدالأقصى) برای سفر بدانها تعیین شده اند، بنابراین کسی نمی تواند به قصد زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم و یا شخص صالحی و یا مسجدی مانند مسجد فلانی که مشهور شده و یا هر مکان دیگری بار سفر بیندد.

اما اگر کسی به قصد زیارت مسجد پیامبر صلی الله علیه وسلم و بهره مند شدن از فضیلت نماز خواندن در آن مسجد به شهر مدینه سفر کند، او می تواند تا ضمن خواندن نماز در آن مسجد، سری هم به قبر رسول خدا صلی الله علیه وسلم بزند و آنرا زیارت کند، زیرا هدف او از سفر به مدینه در حقیقت زیارت قبر نبوده تا بگوییم مرتكب نیت و قصد حرامی شده، بلکه او به قصد زیارت مسجد پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه رفته و چون قصدش زیارت قبر نبوده، پس مرتكب حرام نشده و می تواند به زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم هم برود، زیرا زیارت قبور مسلمانان (اگر توأم با سفر کردن نباشد) جائز و بلکه مستحب است، و آنچه که زیارت قبور را حرام می کند؛ سفر کردن به نیت زیارت قبر است و یا انجام منکراتی از قبیل تبرک جستن به قبر یا حاک آن و یا توسل جستن به صاحب قبر و یا طواف آن و یا نذر کردن برای صاحب قبر و از این قبیل منکرات است که زیارت قبور را حرام می کند، وگرنه اگر کسی به قبرستان محله خویش برود و در آنجا برای مردگان دعای آمرزش کند، عمل او جائز بوده و منع شرعی ندارد، چرا که دیدار قبر مردگان موجب یادآوری مرگ و آخرت می شود و مطمئناً این یادآوری برای عاقلان مفید خواهد بود.

در حدیثی آمده است که پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرمایند: «**إِنِّي كُنْتُ نَهِيَّكُمْ عَنِ زِيَارَةِ الْقَبُورِ، فَزُورُوهَا، فَإِنَّهَا تَذَكِّرُكُمُ الْآخِرَةَ...**». صحیح مسلم (6/53، 6/82) و أبو داود (72، 131).

یعنی: «رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: قبل اشما را از زیارت قبور نهی می کردم ولی الان آنها را زیارت نمایید، چرا که آنها شما را بیاد آخرت می اندازند ..

علماء (ائمه اربعه و جمهور علماء) در مورد زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم میفرمایند : «کسیکه اهل مدینه نیست و قصد او فقط زیارت قبر پیامبر است، مرتكب حرام شده است بلکه بايستی قصد از سفر ، زیارت مسجد پیامبر و نماز خواندن در آنجا باشد تا فضایل نماز در مسجد النبی را بدست آورد. البته در هنگام ایام حج چون هدف در حقیقت زیارت خود مسجد پیامبر بوده نه قبر ایشان، لذا ایرادی ندارد که در آن ایام به زیارت قبر پیامبر نیز رفت به شرطیکه زیارت

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

طبق تعریف شرع باشد و خلاف در آن رخ ندهد». (برگرفته از مجموع الفتاوی این تیمه ۲۶/۲۷)

و زیارت قبر پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم به اتفاق اهل اسلام مشروع است، به شرطیکه:

۱- امور خلاف شرع و شرک آلود انجام نشود.

۲- بدون انجام مسافرت بوده باشد. یعنی فقط به نیت زیارت قبر پیامبر به مدینه مسافرت نکرده باشیم.

البته باز این نکته مهم را تذکر می دهیم که زیارت قبر پیامبر در موارد زیر جایز است:

۱- برای اهل مدینه.

۲- برای کسانیکه به حج آمده اند و هدفشان در حقیقت برگزاری موسم حج بوده.

۳- کسیکه قصد زیارت، زیارت مسجدالنبی بوده تا از فضایل نماز خواندن در آنجا برخوردار شود.

۴- کسیکه هم قصد زیارت مسجدالنبی را داشته باشد و هم قصد زیارت قبر پیامبر (یعنی همزمان هر دو قصد را کرده باشد و لذا به مدینه سفر کرده است) این هم جایز است.

۵- کسیکه به قصد تجارت یا قصد تعلیم ساکن مدینه شده باشد که در اینصورت چون هدفش از آمدن به مدینه زیارت قبر نبوده، لذا زیارت مسجدالنبی و قبر پیامبر برایش مستحب است.

آنچه که معصیت است:

اینکه شخصی ساکن شهر مدینه نباشد و - فقط - به نیت زیارت قبر پیامبر بدانجا مسافرت کرده باشد، زیرا چنانکه گذشت پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: «لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة

مساجد : مسجدی هذا ، والمسجد الحرام ، والمسجد الأقصى». بخاری و مسلم

یعنی : «مسافرت نکنید مگر به سوی سه مسجد: مسجد من، و مسجدالحرام و مسجدالاقصی».

بر طبق این حدیث مسافرت نمودن به قصد عبادت و تبرک به هیچ مکانی مقدس جایز نیست - چه این مکان قبور اولیاء باشد یا مساجد - الا و فقط سه مسجد ذکر شده در حدیث.

با وجود این زیارت قبر پیامبر واجب نیست.

امام صناعی رحمة الله در فتح العلوم جلد اول صفحه ۳۱۰ مینویسد : «در احادیث واردہ درباره فضیلت زیارت قبر رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم، امر به «سفر برای زیارت» نشده است. و

احادیثی که امر به سفر نموده یا ضعیف و غیرقابل استنادند و یا دروغ هستند.

در ادامه می گویند: اکثر مردم تفاوت بین «خود زیارت» و «سفر برای زیارت» را درک نمی کنند. (منظور جناب شیخ اینست که احادیثی که فضیلت زیارت قبر و از جمله قبر پیامبر را بیان می کنند، امر به مسافرت برای زیارتستان نکرده اند و آنچه که از احادیث برایمان درک می شود زیارت

قبور موطن خود و نهی از مسافرت به نیت تبرک و بدست آوردن ثواب، غیر از مساجد سه گانه است) و بنابر همین غفلت و عدم شناخت تفاوت میان زیارت و سفر برای زیارت، شیخ سبکی، شیخ

الاسلام این تیمه را به انکار زیارت قبر رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم - هرچند که قصد سفر هم به نیت زیارت قبور نکرده باشد - متهم می کند.

ابن تیمه می گویند:

«انچه که ائمه اربعه و اکثر علماء بر آن اتفاق دارند اینست که قصد سفر به نیت زیارت قبر پیامبر بدون اینکه قصدش زیارت مسجدالنبی و نماز خواندن در آن باشد، غیرمشروع است. و لذا

علماء اظهار داشته اند که کسیکه نذر کرده باشد به زیارت قبر پیامبر بروند نباید بدان نذر عمل کند. (مجموع الفتاوی شیخ الاسلام 26/27 و الرد علی الاخنائي صفحه ۲۹).

چنانچه شخصی بگوید: «اگر احادیث واردہ در مورد زیارت قبر پیامبر همگی ضعیفند، پس چرا زیارت قبر پیامبر را مشروع می دانید؟»

جواب اینست که دلیل بر مشروعیت قبر پیامبر، همان حدیثی است که می فرمایند: «نهیتم عن

مدينه منوره و فضائل آن

زيارة القبور فزوروها ...» (مسلم ٦٧٢)

و زيارت قبر پیامبر نیز مشمول این حدیث می شود و این حدیث عمومیت دارد برای قبر همه انسانها حتی کفار-البته مسئله زیارت قبر کفار کمی متفاوت است که بعد اشاره خواهیم نمود. احادیثی که در مورد زیارت قبر پیامبر آمده اند ضعیفند مثلا: «من زارني بعد مماتي فکانما زارني في حياتي» يعني: «هرکس مرا بعد از وفات زیارت نماید، همانند آنست که مرا در زمان حیاتم زیارت کرده باشد».

يا حدیث: «من زارني بعد مماتي کنت له شفیعا يوم القيمة». يعني: «هرکسی بعد از وفات قبرم را زیارت نماید، در روز قیامت من برایش شفاعت می کنم».

دلیل ضعف این احادیث را در کتاب «الصارم المنکی فی الرد علی السبکی» تالیف علامه حافظ محمد بن عبدالهادی می توانید ببینید.

ابن تیمیه می گوید: « تمامی این احادیث و امثال آنها دروغ است که بر زبان پیامبر صلی الله علیه وسلم بسته اند و هیچ دلیلی بر صحبت آن احادیث موجود نیست ». (الرد علی البکری ص ٥٥) ابن باز رحمة الله می گویند: «اگر واقعاً این احادیث صحیح بودند پس حتماً صحابه که از همه جلوترند در کسب فضایل، اینکار را می کردند و امت را تشویق به زیارت قبر پیامبر می کردند، پس اینکه ما نقلی بر تشویق امت بر این امر را از صحابه ندیده ایم خود دلیل بر غیر مشروع بودن زیارت قبر پیامبر - البته باقصد سفر - است ». (کتاب تحقيق و ایضاً لکثیر من المسائل الحج ص ٧٠ با تصrif) اما هرگاه کسی به مدینه رفت اشکالی ندارد بقیع یا شهداًی أحد را زیارت کند؛ چون پیامبر صلی الله علیه وسلم در آغاز از زیارت قبور نهی کرد، سپس به منظور بیادآوردن آخرت و عبرت گرفتن از کسانی که در آنجا دفن شده‌اند، به آن اجازه داد. ولی باید از تبرک جستن به قبور و استغاثه از مردگان و شفیع قراردادن و توسل کردن به آنان خودداری شود.

بالا رفتن و نماز خواندن در محلی از کوه احد که گفته می‌شود محل نماز پیامبر صلی الله علیه وسلم بوده، یا بالا رفتن به آن جهت تبرک، یا بالا رفتن به کوه رماه جهت جستجوی آثار صحابه؛ و از این قبیل اعمال، هیچ مشروعیتی نداشته و مستحب نیست، بلکه از امور مستحدثه‌ای است که شرع از آنها نهی کرده است.

یادداشت :

۱- بسیاری از حجاج کوشش می‌کنند که مدت اقامات خویش را در مدینه منوره نسبت به اقامات شان در مکه مکرمه طولانی تر سازند در حالیکه یک نماز در مسجدالحرام با صد هزار نماز در سایر مساجد برابری می‌کند اما یک نماز در مسجدالنبی برابر با هزار نماز در سایر مساجد است و این تفاوت بزرگ در فضیلت بین نماز در مکه و نماز در مدینه دلیلی روشن برای حجاج است تا ماندشان در مکه بیشتر از مدینه منوره باشد.

یادداشت توضیحی در مورد مسجد نبوی :

مسجد نبوی که در قسمت شرقی مدینه بناء شده پس از مسجد الحرام، مشهورترین مسجد در تاریخ اسلام است.

هنگامیکه پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه رسید در خانه ابو ایوب انصاری منزل گزید؛ جایی که شتر وی آنجا زانو زد و خوابید.

زمین مسجدالنبی به دو یتیم تعلق داشت، و در آنجا زراعت خرما می‌کردند. پیامبر صلی الله علیه وسلم با تادیه قیمت زمین به ولی دو طفّل، این زمین را خریداری کرد، در آن مسجدساختند. مساحت این مسجد تقریباً در حدود ۲۰۷۱ متر مربع بود. صحن مسجد را با ریگ فرش کردند و دیوارها را با خشت و گل بالا برند. در ساختن بنای این مسجد شخص پیامبر صلی الله علیه وسلم شرکت داشتند.

سقف قسمتی از مسجد را با شاخ و برگ درخت خرما پوشانیدند و از تنه درخت خرما برای

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُهَا

ستون‌های آن استفاده کردند.

سه دروازه از جانب شرق، غرب و جنوب برایش ساختند. ولی مساحت مسجد نبوی در سالهای اخیر توسعه یافت و تقریباً به حدود یک صد هزار متر رسیده است. و همین حالا هم در حال توسعه می‌باشد.

صُفَّه:

در داخل مسجد نبوی محل وجود دارد که بنام صفه مسمی می‌باشد، در این محل در زمان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم مهاجرانی بی‌سر پناه زندگی می‌گردند.

این صحابه کرام از جمله مسلمانان بودند که بعداً به «اصحاب صُفَّه» شهرت یافتند. پیش از آن که قبله از بیت المقدس به طرف کعبه تغییر کند محراب رسول اللہ صلی علیہ وسلم در ناحیه شمال مسجد قرار داشت.

پس از تغییر قبله به هدایت پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم، آن قسمت را مسقف کردند و آن محل را برای استراحت و سکونت مسلمانان مهاجر و بی‌سرپناه اختصاص دادند، زمانیکه در سال هفتم هجری اموری توسعه‌ای در داخل مسجد نبوی صورت، صفه، اصحاب صفه نیز به داخل مسجد ملحق و مدغم شد.

اصحاب صفه از جمله اشخاص بودند که شب و روز در خدمت پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم قرار داشتند و در جنب پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم در جهاد مقدس ونشر وبحش دین مقدس اسلام سهم بارزی را ایفاء نمودند.

مؤرخین مینویسند که اصحاب صفه شب و روز مصروف عبادت، حفظ قرآن عظیم الشان وتعلیمات اسلامی بودند برخی از گروه‌های صوفی گرا امروزی مدعی اند که گویا اصحاب صفه مؤسیسن طریقه صوفی در اسلام می‌باشند، و به اصطلاح خود را پیروان آنان میدانند. در حالیکه عظمت اصحاب صفه در دینداری بسیار قوی و متین از آن است که ما خود را به آنان برابر سازیم. همانطوریکه که گفته شد اصحاب صفه چنان افراد متقدی و با تقوا بودند که حتی در شأن متقدی بودن شان آیاتی قرآنی نیز نازل شد. از جمله میتوان از آیه «ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداه والعنی» نام برد برخی دیگری از مفسرین، آیات دیگری را هم در شرح و اشاره به آنان می‌دانند از جمله: (سوره بقره آیه ۲۷۳، سوره انعام آیه ۵۲، سوره کهف آیه ۲۸۴).

تعداد اصحاب صُفَّه:

مؤرخین تعداد دقیقی اصحاب صُفَّه را ذکر نکرده‌اند، ولی تعدادی از مؤرخین نوشته‌اند که تعداد اصحاب صفه در زمانهای عادی، نزدیک به هفتاد تن میرسیدند، در برخی از اوقات این تعداد کم و در برخی از اوقات تعداد شان زیاد می‌شد، تعداد از اصحاب صفه میرفتند ازدواج می‌گردند، تعداد شان پیر ووفات می‌گردند، همچنان در برخی از اوقات تعداد شان به صد تن میرسیدند.

ابن تیمیه در مورد تعداد اصحاب صُفَّه مینویسد:

تعداد اهل صَفَّه و تاریخ آنان را ابو عبد الرحمان سلمی گرد آورده است، آنان حدود ششصد و یا هفتصد تن بوده‌اند و در یک زمان هم، یکجا جمع نبوده‌اند. آنان به صفاتی که در شمال مسجد قرار داشت، پناه می‌آورند و مردمی بینوا از مهاجران بودند و گاهی یکی از ایشان ازدواج می‌گرد و یا مسافت میرفت و یا در جهاد شرکت می‌گرد و از آن جمع خارج می‌شد و عموماً هفتاد تن بودند، اندکی کم و یا زیاد. (برای معلومات مزید در مورد اصحاب صفه مراجعه شود: مجموع فتاوی شیخ الاسلام، جلد ۱۱، صفحه ۸۱، چاپ المغرب.)

مشهورترین اصحاب اهل صَفَّه:

از مشهور ترین اصحاب صفه میتوان از: حضرت پلال، ابونذر غفاری، سلمان فارسی، پلال بن ریاح، وائله بن اسقع، ابوهریره، پلال بن ریاح، ابو عبیده عامر بن عبدالله الجراح، ابوالیقظان عمار بن یاسر، ابومسعود عبدالله بن مسعود الھذلی، عتبة بن مسعود، برادر عبدالله المقادد بن

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُهَا

الاسود ، خباب بن الأزرق ، صهيب بن سنان ، عتبة بن غزوان ، زيد بن الخطاب ، أبو كعبه ، أبو المزند
كنازبن الحصين غنوى ، مولى أبي حذيفة ، عكاشة بن المحسن ، مسعود بن ربيع القارى ، عبدالله
عمر ، ابوذر جنبد بن جنادة الغفارى ، صفوان ابن بيضاء ، ابو درداء عويم بن عامر ، عبدالله بن
بدر الجهنوى ، ابو لبابه عبدالمنذر . وغيره نام برد.

خانه های ازواج مطهرات در مسجد نبوی:

خانه های زنان پیامبر صلی الله عليه وسلم بشكل حجره هایی جداً کانه ساخته شوده بود ، و در سه طرف شمال ، جنوب و شرق مسجد قرار داده شد و چون آن حضرت به جوار پروردگار شتافت ، ایشان را در حجره بی بی عایشه که در کنار مسجد بود به خاک سپردند.

روضه نبوی:

روضه نبوی در قسمت جنوب شرقی (رو به سوی قبله) مسجد ، یعنی مسافت میان قبر پیامبر صلی الله عليه وسلم و منبر آن حضرت است که طول آن ۲۲ متر و عرض آن ۱۵ متر می باشد در محدوده روضه ، مرقد مطهر ، منبر و محراب واقع است . پیامبر صلی الله عليه وسلم فرمود : «میان منبر و خانه من باعی است از باعه های بهشت»

منبر:

در قسمت غربی محراب مسجد ، منبری است کا با زیبای خاصی از سنگ مرمر ساخته شده است ، این منبر از جانب سلطان مراد سوم در محرم سال ۹۹۸ هجری به مسجد نبوی هدیه گردید و آن را به جای منبر قایتبای قرار دادند که در جایگاه منبر پیامبر صلی الله عليه وسلم گذاشته شده است .

محراب:

محراب محل نماز پیامبر صلی الله عليه وسلم می باشد . در زمان آن حضرت چیزی به نام محراب وجود نداشت ، در چریان توسعه مسجد در زمان ولید بن عبد الملک اموی ، در محل نماز پیامبر صلی الله عليه وسلم محرابی ساختند . این محراب در طول این مدت دگرگونی ها را متحمل شده ولی بنای فعلی آن از دوره سلطان اشرف قایتبای از سلاطین مملوکی مصر ، باقی مانده است .

ستونهای مسجد نبوی:

در مسجد نبوی ستون هایی وجود دارد که هر یکی از این ستون ها دارایی نام خاصی می باشد . تعداد مجموعی این ستون ها به هشت میرسد که از زمان پیامبر صلی الله عليه وسلم تا هنوز در مسجد باقی است که با رنگ سفید مشخص شده اند که عبارتند از :

۱ - ستون مخلقه:

این ستون در محلی جایجا شده است که قبلًا در آنجا تنه درخت خرمایی بود که پیامبر صلی الله عليه وسلم به هنگام ایراد خطبه ها بر آن تکیه می کرد .
سیرت نویسان مینویسند بعد از اینکه کار اعمار مسجد نبوی به اتمام رسید ، پیامبر صلی الله عليه وسلم در وقت خطبه (خصوص در خطبه های روز جمعه) ، بر تنه درخت خرمایی که در صحن مسجد باقی مانده بود تکیه می گرد ، بعد از اینکه تعداد مصلیین در مسجد رو به ازدیاد گرفت ، اصحاب حضور پیامبر صلی الله عليه وسلم در مورد ساختن منبر پیشنهاد را ارائه داشتند ، تا بدین طریق زمینه وصول صحبت شان برای همه نمازگزاران مساعد گردد .

پیامبر صلی الله عليه وسلم پیشنهاد صحابه را درمورد طرح منبربرای ایراد خطبه های پذیرفت ، بنابراین اینکه را از چوب با دو پله و یک عرشه ساختند .

در اولین نماز جمعه پیامبر صلی الله عليه وسلم بعد از اینکه از کنار ستون نخل قبلی گذشت و خود را به منبر که جدید توسط صحابه ساخته شده بود رسانید .

همینکه رسول الله صلی الله عليه وسلم بر روی منبر قرار گرفت ، یک باره صدای ناله از درخت خشکیده بلند شد . می گویند با ناله ستون صدای مصلیین نیز به گریه و ناله بلند شد .

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

رسول الله صلی الله علیه وسلم با شنیدن این ناله یکسره از منبر پایان آمد به پیش ستون درخت خر ما رفت و آنرا در بغل گرفت و دست مبارک را بر آن کشیدند و فرمودند: آرام باش. به همین دلیل از آن روز بعد این ستون را بنام «حنانه» ملقب دادند.

۲- ستون توبه:

ستون توبه را بنام ستون ابولبابه نیز می‌نامند پس از شکست بنو قریظه ابولبابه به خاطر گناهی که مرتكب شد، مورد بی‌توجهی پیامبر صلی الله علیه وسلم واصحاب قرار گرفت. اصل داستان از این قرار است:

سیرت نویسان مینویسند زمانیکه یهودیان بنی قریظه، در پیمان خویش با رسول الله شکسته و خیانت ورزیدند، پیامبر صلی الله علیه وسلم از سوی پروردگار مأمور شد، که در دفع دسایس مخالفین که قصد خیانت به مسلمانان را دارد اقدام نماید.

سپاه اسلام قلعه پیمان شکنان را محاصره کرد. کار بر یهودیان سخت شد. برای رسول الله صلی الله علیه وسلم پیام فرستادند که برای مذاکره، «ابولبابه» را به درون قلعه، نزد آنان گسیل دارد؛ چرا که میان او و یهود بنی قریظه، سابقه دوستی و هم پیمانی بود.

محمد صلی الله علیه وسلم ابولبابه را نزد ایشان فرستاد. در خلال گفت و گو، فرستاده رسول خدا با اشاره و علامتی، بخشی از اسرار نظامی سپاه اسلام را برای دشمن فاش کرد. اما ساعتی پس از این ماجرا، از کرده خود پشمیان میگردد و در حالی که آثار ندامت از چهره اش هویا شده و رعشه بر انداش افتاده بود، از قلعه خارج شد، یکسر به مسجد النبی رفت، خود را به یکی از ستون های خانه خدا بست و با خدا عهد کرد که تا توبه اش به درگاه حق تعالی پذیرفته نشود، تا آخر عمر بر همین حال باقی بماند.

روزها بر همین روای می‌گذشت و ابولبابه جز برای نماز و حاجات طبیعی، طناب از دست و پای خود نگشود تا آن که در صبح روز هفتم، فرشته وحی پیام آمرزش او را از جانب پروردگار بر قلب مبارک رسول الله صلی الله علیه وسلم نازل کرد: «... و گروهی دیگر از آنها به گناهان خود اعتراف کرده، عمل نیک و بد را به هم آمیخته اند. شاید خداوند توبه آنها را بپذیرد. خداوند، آمرزنده و بخایشگر است» (سوره توبه-آیه 102)

وقتی خبر آمرزش ابولبابه به مردم رسید، برای باز کردن طناب از جسم فرسوده او به مسجد هجوم آوردند اما او گفت که باید رسول رحمت، بندها را از دست و پای او بگشاید. پیامبر هنگام نماز صبح به مسجد درآمدند و با دستان مبارک خود، او را از ستون رها کردند. این ستون، از آن تاریخ ببعد به ستون توبه یا ستون ابولبابه شهرت یافت.

۳- ستون محرس:

محرس از ریشه «ح - ر - س» به محلی نگهبانی و حراست گفته می‌شود. این ستون از طرف شمال، پشت ستون توبه و برابر خانه پیامبر صلی الله علیه وسلم که فعلاً قبر پیامبر اسلام در آنجا مدفون است ، قرار دارد .

مورخین مینویسند که : در کنار این ستون، حضرت علی کرم الله وجهه ایستاده می‌شود واز رسول الله صلی الله علیه وسلم محافظت می‌کرد. این ستون به نام استوانه علی نیز شهرت دارد ، زیرا محل نمازگزاری حضرت علی نیز بود.

۴- ستون وُفُود:

در کنار این ستون رسول الله صلی الله علیه وسلم با سران قبایل و هیأت‌های نمایندگی و سیاسی سایرکشورها ، دیدیار میگرد و این هیأت‌ها را به حضور می‌پذیرفتند.

۵- ستون سریر:

ستون سریر از جمله ستون‌های است که پیامبر صلی الله علیه وسلم در نزدیک آن تختی از شاخه‌های خرما می‌گذاشت و شب های روى آن استراحت می‌کرد.

مَدِينَةُ مُنْبَرٍ وَ فَضَائِلُهَا

۶- مقام جبرئیل امین:

مقام جبرئیل امین محلی است که در این مکان جبرئیل خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم مشرف می شده است.

دروازه های مسجد نبوی :

زمانی که مسجد النبی اعمار گردید اساساً این مسجد دارایی سه دروازه برای ورود و خروج مردم صحابه کرام ساخته شد ، در ضمن تعدادی از اصحاب بخصوص مهاجرین که جدیدآ به شهر مدینه هجرت مینمودند ، چون خانه و سر پناه نداشتند ، در نزدیکی مسجد نبوی برای خود خانه ساخته و دروازه های خانه های شان نیز به داخل مسجد ساخته شده بود .

مورخین مینویسند : در سال سوم هجرت، قبل از غزوه احـد، به دستور پیامبر صلی الله علیه وسلم همه دروازه های مسجد که از خانه های صحابه کرام بداخل مسجد کشیده شده بود مسدود گردید . ولی بعدها زمانیکه مسجد نبوی توسعه یافت ، دروازه ای مسجد هم از دیاد یافت ، که بطور مثال میتواند از مشهورترین دروازه مسجد نبوی به ترتیب ذیل نام برد :

۱- باب الرحمة (دروازه عاتکه که در دیوار شرقی مسجد قرار دارد) بنام «باب الرحمة» شهرت دارد .

۲ - باب جبرئیل (این دروازه در دیوار شرقی مسجد) قرار دارد.

۳- باب السلام (این دروازه در دیوار غربی مسجد) قرار دارد .

۴- باب النساء (این دروازه در اخر بخش شمالی دیوار شرقی مسجد) قرار دارد .
ولی دروزه های فعلی مسجد النبوی به هفت دروازه میرسد .

مناره های مسجد نبوی :

زمانیکه مسجد نبوی در زمان ولید بن عبدالمک توسعه یافت، بر چهار طرف مسجد نبوی چهار مناره بزرگی اعمار گردید ، البته بعد از تعداد دیگری از مناره ها درساایر جوانب مسجد نبوی نیز اعمار گردید است ، که بصورت کل تعداد مجموعی مناره های مسجد نبوی به ده مناره میرسد ولی مناره های اصلی مسجد نبوی عبارت اند از:

مناره های سلیمانیه، مجیدیه که در دو سوی ضلع شمالی قرار دارد ، و مناره های قایتبای و باب السلام که در دو سوی ضلع جنوب شرقی و ضلع غربی مسجد واقع بود.

آداب مسجد نبوی:

در تعلیمات اسلامی آمده است هر زمانیکه مسلمان وارد مسجد میگردد ، باید آدب مسجد رفتن را مراعات نماید ، بخصوص مسلمان که وارد مسجد نبوی میگردد باید با آرامش و وقار لازم رفتار نموده و حتی در روایت اسلامی آمده است ، بهتر است که خوشبوی هم استعمال نموده و در صورت ممکن لباس نو و مطهر بپوشد و در هنگام داخل شدن به مسجد دعای ورود به مسجد را تلاوت نموده و دو رکعت نماز تحيۃ المسجد را در روضه ی شریفه (مکانی است مابین بیت رسول الله صلی الله علیه و سلم و منبر) بجا آورد.

سپس نزد قبر پیامبر صلی الله علیه و سلم را زیارت نماید بعداً به سمت راست آن رفته و بر حضرت ابوبکر صدیق ، درود بفرستد و کمی مکث کرده و بعداً بر حضرت عمر امیر المؤمنین نیز درود و سلام بفرستد.

آنگاه رو بسوی قبله کرده و هر چه می خواهد دعا نماید.

مَدِينَةُ مُنْهَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

توجه باید کرد که نباید بر حجره ی شریفه دست کشید و یا آنرا بوسید ، این عمل در شریعت اسلامی وجود نداشته و در ضمن باید یاداور شد که اینگونه اعمال باعث رنجش و اندوه پیامبر صلی اللہ علیه وسلم نیز میگردد ، زیرا خود پیامبر صلی اللہ علیه وسلم از تعظیم آرامگاه خویش نهی کرده و به اصحاب خویش می فرماید: (لا تجعلوا قبری عیداً) (ابوداود) یعنی: «قبر مرا عید (طوفاگاه) نگردنید.»

قبرستان بقیع:

قبرستان بقیع قدیمی‌ترین و مشهور ترین قبرستان میباشد که بعد از آمدن مسلمانان وبخصوص بعد از هجرت مسلمانان به این دیار در منطقه شرقی شهر مدینه به هدایت و دستور پیامبر صلی اللہ علیه وسلم توسط مسلمانان صدر اول ، ساخته شده است . از لحاظ تاریخی این قبرستان بنام «بقيع الغرقد» و در قرن‌های اخیر احياناً بنام «جنة البقیع» نیز یاد گردیده است .

ابن اثیریکی یکی از بزرگترین و مشهورترین مورخ و محدث جهان اسلام در یادداشت های خویش مینویسد : «در لغت بقیع به محل وسیعی که دارای درخت و یا ریشه درخت باشد، گفته می‌شود و چون مکان بقیع پیش از آن دارای درخت غرقد و ریشه‌های آن بود پس از قطع این اشجار نیز با همان اسم معروف گردید.»

در بقیع اولین کسی که از انصار دفن شده است «اسعد بن زراره» و از مهاجرین «عثمان بن مظعون» بوده است.

سمهودی می‌گوید:

«پس از فوت ابراهیم فرزند رسول الله (صلی اللہ علیه وسلم) آن حضرت به صحابه هدایت فرمودند که ابراهیم را به سلف صالح ما عثمان لاحق کنید و در کنار او به خاک بسپارید.» او می‌گوید پس از دفن ابراهیم در بقیع، مردم مدینه نیز علاقه‌مند شدند که جنازه های خویش را در آجا دفن کنند و هر یک از قبایل مدینه درختان و ریشه‌های بخشی از بقیع را قطع و زمین آن را برای همین منظور آماده ساختند .

در فضیلت بقیع حدیث‌های متعددی از پیامبر صلی اللہ علیه وسلم نقل گردیده است. از جمله در حدیثی فرمودند: «از بقیع هفتاد هزار نفر که سورتشان مانند ماه چهارده شبه است محشور خواهند شد و بدون حساب وارد جنت می‌شوند.»

در حدیث دیگر آمده است که پیامبر صلی اللہ علیه وسلم در بقیع حضور یافتند و اهل قبور را بدین گونه خطاب می‌کردند: «دروید بر شما و خداوند ما و شما را بیامزد. شما پیشاپنگان ما بودید و ما هم در پی شما خواهیم آمد.»

طوریکه در فوق تذکر یافت در این قبرستان قبر حضرت عثمان قبر عبد اللہ بن عبد المطلب ، و آمنه پدر و مادر پیامبر صلی اللہ علیه وسلم حضرت عباس ، نیز موجود میباشد.

قبر بی بی رقیه:

خاتم حضرت عثمان بن عفان ، (مطابق روایات تاریخی او در مدینه زندگی می‌کرد. زمانی که جنگ بدر رخ داد، او مريض سخت شد و تا قبل از رسیدن به مدینه، درگذشت. رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم او را در بقیع دفن کرد.)

مدينه منوره و فضائل آن

قبر ام کلثوم:

او بعد از وفات رقیه، به حضرت عثمان بن عفان ازدواج کرد . وي نیز در سال نهم هجرت وفات کرد و در قبرستان بقیع دفن است .

قبر بی بی زینب:

بی بی زینب که خاتم ابوالعاصر بن ربيع بود. پس از هجرت پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه، در مکه نزد همسرش نگه داشته شد.

ابوالعاصر در جنگ بدر در کنار مشرکان شرکت کرد و اسیر شد. زینب گلوبند خود را به عنوان فدیه فرستاد. رسول الله صلی الله علیه وسلم ، فرمود تا گلوبند را پس فرستادند و ابوالعاصر را نیز به شرطی آزاد کرد که همسرش خویش را طلاق دهد و راهی مدینه کند، و بدین ترتیب زینب به رسول الله صلی الله علیه وسلم ملحق شد.

مورخین مینویسند : چند سال بعد، خود ابوالعاصر ایمان آورد و به مدینه آمد و مجددا با زینب ازدواج کرد.

زینب در سال هشتم هجرت وفات کرد . ناگفته نباید گذشت که این سه خواهر در کنار یکدیگر دفن شده‌اند.

قبر ازدواج مطهرات در قبرستان بقیع :

تعداد از ازواج پیامبر صلی الله علیه وسلم در قبرستان بقیع در کنار یکدیگر مدفون شده‌اند. مطابق روایات تاریخی برخی از آنها عبارتند از:

زینب فرزند خزیمه(متوفای سال ۴ ه.):

ریحانه فرزند زبیر(متوفای ۸ ه.):

ماریه قبطیه(متوفای ۱۶ ه.):

زینب بنت جحش(متوفای ۲۰ ه.):

ام حبیبه دختر ابوسفیان(متوفای ۴۲ یا ۴۴ ه.):

حصنه دختر عمر(متوفای ۴۵ ه.):

سوده(متوفای ۵۰ یا ۵۴ ه.):

صفیه دختر حیی بن اخطب یهودی(متوفای ۵۰ ه.):

جویریه فرزند حارث(متوفای ۵ یا ۵۶ ه.):

عاشه دختر حضرت ابوبکر صدیق (متوفای ۵۷ یا ۵۸ ه.):

ام سلمه (متوفای سال ۶۱ ه.):

مقبره فرزندان پیامبر صلی الله علیه وسلم :

قبه ابراهیم تنها فرزند پسر، که در مدینه نصیب پیامبر صلی الله علیه وسلم شد، ابراهیم بود که از مادری به نام ماریه قبطیه متولد گردیده بود .

قطبیه را حاکم مصر به عنوان هدیه به پیامبر صلی الله علیه وسلم فرستاده بود.

ابراهیم در ذیحجه سال هشتم هجرت متولد شد. با تولد او موجی از شادی و سرور شهر مدینه را فرا گرفته بود . اما بعد از گذشت قریب یک سال، ابراهیم نسبت مریضی که عاید حالش شد ، وفات یافت ، و پیامبر صلی الله علیه وسلم در غم فرزند خویش شدیداً اندوهگین گردید.

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

قبر فاطمه بنت اسد:

فاطمه بنت اسد یکی ، از زنان بسیار محبوب نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم بشمار میرفت .

قبر عباس بن عبد المطلب:

حضرت عباس کاکای پیامبر صلی الله علیه وسلم بود ، در سال ۳۳ هجری قمری در زمان خلافت حضرت عثمان وفات یافت .

ساير مدفن شدگان قبرستان بقیع:

طوريكه قبلآ اشاره نموديم قبرستان قبرستان بقیع مدفن هزاران تن از صحابه، تابعين و بزرگان اسلام است. مطابق روایت تاریخی در این قبرستان قبر (محمد بن علی یا محمد حنفیه پسر بزرگ حضرت علی ، قبر عقیل بن ابی طالب وی فرزند ابوطالب و بیست سال بزرگتر از حضرت علی است ، قبر عبدالله بن جعفر ، جعفر بن ابی طالب شخصی که سرپرستی مهاجران حبشه را به عهده داشت و پس از بازگشت ، در جنگ مؤته به شهادت رسید .

همچنان قبر صفیه ، صفیه دختر عبدالمطلب و عمه رسول الله صلی الله علیه وسلم بود. وی از زنان با شهامت صدر اسلام به شمار میرفت و در جریان جنگ احزاب ، در داخل شهر، یک یهودی را که برای یهودیان بنی قریظه جاسوسی میکرد، به قتل رساند.

قبر عاتکه ، عاتکه نیز دختر عبدالمطلب و از عمه های پیامبر صلی الله علیه وسلم بشمار میرفت .

مساجد مشهور شهر مدینه:

در شهر مدینه تعدادی کثیری از مساجد وجود دارد که مشهور ترین آن عبارت است :

مسجد قبا:

قبا قریه است که دردو مایلی مدینه قرار دارد ، زمانیکه پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه هجرت نمود ، در منطقه قباء ، طایفه بنی عمرو بن عوف سکونت داشتند.

پیامبر صلی الله علیه وسلم در روز دوشنبه ۱۲ ربیع الاول در میان فریادهای شادی و شور و شوق مردم قریه قبا شد و در خانه یکی از سران قریه بنام (کلثوم بن هدم) سکونت گزید و در منزل (سعدهن خیثمه) را برای ملاقت های خویش تخصیص داد.

چون آغاز سنّة اسلامی از تاریخ هجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه میباشد :

مردم مدینه که در آن زمان بنام یثرب یاد میشدند خواهش داشتند تا پیامبر صلی الله علیه وسلم هرچه زوtier بدآنجا تشریف ببرد. مگر اقامت پیامبر صلی الله علیه وسلم ۱۵ روز در قریه قباء طول کشید تا که تعداد دیگری مهاجرین از مکه به پیامبر صلی الله علیه وسلم گردیدند.

زمانیکه توقف پیامبر صلی الله علیه وسلم در قریه قبا پانزده روز به طول انجامید ، تصمیم گرفت برای فعالیتهای عبادی ، سیاسی ، فرهنگی و اجتماعی مسلمانان ، محلی را بنا نماید ، به همین منظور یک قطعه زمین را ، که در کنار خانه کلثوم بن هدم بود و از آن برای خشک کردن خرما استفاده میگرد انتخاب کرد.

به گفته طبرانی ، پیامبر صلی الله علیه وسلم به یارانش فرمود: نقشه این مسجد از سوی خداوند است قبله این به سوی بیت المقدس ساخته شد .

در روایات تاریخی آمده است : که شخص پیامبر صلی الله علیه وسلم در کار ساختمانی این مسجد تکلیف زیادی کشید .

زنی په نام شموس بنت نعمان میگوید: هنگام ساختن مسجد قبا ، پیامبر را میددم که سنگهای کوچک و بزرگ را بر میداشت تا آنجا که سنگینی سنگها پشت مبارکش را خم کرد.

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

رَابِطَهُ پِيَامِبر با مسجد قُبَّا:

پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم بعد از اینکه قریه قبا را ترک کرد و به مدینه رفت، با آنهم تا واحرین روزهای زندگی هرگز رابطه قلبی خود را با این مسجد قطع نکرد. مطابق روایات تاریخی هر شبه پیاده یا سواره به طرف مسجد قبا به راه میافتد و نماز رادر آنجا میگزارند.

فضیلت مسجد قبا:

درباره فضیلت معنوی این مسجد همین بس که قرآن عظیم الشان این مسجد را از جمله مساجدی خوانده است که : بر پایه تقوا بنا نهاده شده است « لَمَسْجِدٌ أَسِنَ عَلَى النَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ حَقُّ أَنْ تَقْوَى فِيهِ ». (همان مسجدی که از اولین روز برمبنای تقوا پایه گذاری شده است، شایسته تر است که تو در آن نماز بخوانی). (سوره توبه، آیه ۱۰۸)

در حدیث شریفی آمده است : «من اتی مسجدی قبا فصلی فیه رکعتین رجع بعمره» (کسی که در مسجد من قبا، دو رکعت نماز بگذارد مانند آن است که یک عمره به جای آورده باشد).

مسجد قبا در طول تاریخ، چندین بار توسعه و ترمیم گردیده است، برای اولین بار در زمان خلافت حضرت عثمان این مسجد توسعه یافت بعد ها در زمان عمر بن عبدالعزیز و دیگر ملوک کشور عربستان سعودی نیز این مسجد توسعه و ترمیم کاری گردیده است.

مساحت فعلی این مسجد بشکل تقریبی (مساحت مسجد و بناهای جانبی مربوط به آن به ۱۳۵۰۰ متر مربع می‌رسد و به شکل زیبایی ساخته شده است. در این مسجد جای ۲۰۰۰ نمازگزار وجود دارد و ۴ مناره با ۴۷ متر طول، دارد.

مسجد قبلتین:

این مسجد در فاصله سه و نیم کیلومتری مسجد النبی صلی اللہ علیہ وسلم در شمال غربی شهر مدینه در منطقه در حرة سلع قرار دارد. این مسجد در ماه شعبان، سال دوم از هجرت، زمانیکه قبله از طرف بیت المقدس به سوی مکه تغییر یافت، مورخین میگویند، خبر تغییر قبله در نماز ظهر بدین مسجد موافق است کرد، آیه «قد نری تقلب وجهك فی السماء فلنولینك قبلة ترضاهما فول وجهك شطر المسجد الحرام ،...» مسلمین که مصروف نماز بودند به مجرد وصول خبر نماز گزاران روی خوش را از بیت المقدس به طرف کعبه برگردانیدند.

این چرخش چنان معجزه اسا صورت گرفت، و میگویند این چرخش ۱۶۰ درجه ای بود، طوریکه صفووف نمازگزاران مردان در محل صفووف زنان یعنی صفووف عقب و زنان در مکان مردان یعنی در صفووف پیشو اقرار گرفتند. بنابر همین تغییر بود که این مسجد بنام قبلتین شهرت یافت و در این مسجد، به یاد بود تغییر قبله، دو محراب به سوی قبله اولی و قبله دوم ساخته شد که در اعمار مجدد مسجد آنها را برداشتند.

این مسجد در سالهای 893 قمری، توسط شاهین جمالی، شیخ خدام حرم پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم مسقف و در دوران سیمانی عثمانی 950 هجری قمری. نیز مجدداً تعمیر و تجدید بنا شد. در سال 1370 قمری نیز مناره ای در زاویه ای شمال شرقی صحن آن برپا و نمای مسجد به طور کلی بازسازی گردید. به یاد آن حادثه مهم یعنی تغییر قبله داخل مسجد آیه 144 سوره بقره بر دیوار شمالی یعنی سمت چپ مدخل ورودی کنونی بوده که قبله سنگی به عنوان نشانه آن نصب کرده بودند. از آنجایی که مسلمانان آن سنگ را مسح و لمس میگردند و به آن تبرک می جستند در سال 1398 قمری آن سنگ را برداشته و آیات تغییر قبله بر دیوار شمالی نگاشته شد. مساحت مسجد اکنون به 3920 متر مربع میرسد و دو گنبد بزرگ به قطر 7/8 متر و ارتفاع 18/8 متر نیز بر آن ساخته شده است.

مسجد جمعه:

مسجد جمعه بعد از مسجد قبا، از لحاظ تاریخی دومین مسجد بشمار می‌رود. پیامبر صلی اللہ علیہ

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُهَا

وسلم بعد از اینکه قریه قباء بسوی مدینه ترک کرد ، زمانیکه به منطقه رسید که در آن خاندان بنی عمرو بن عوف ساکن بودند ، روز حرکت پیامبر صلی الله علیه به سوی مدینه ، روز جمعه بود ، زمانیکه پیامبر صلی الله علیه وسلم بدین منطقه رسید ، اولین نماز جمعه را در آنجا اقامه کردند ، از آن تاریخ ببعد مسلمانان در آنجا مسجدی را اumar نمودند و آنرا بنام مسجد جمعه مسمی ساختند . این مسجد در سالهای 1412 توسط دولت عربستان سعودی در مساحت 1630 متر بازسازی و ترمیم گردید.

مسجد فضیخ:

مسجد فضیخ در اخیر جاده شارع العوالی موقعیت دارد ، ویکی از مساجد مشهور تاریخی بشمار میرود .

فضیخ درخت خرما است ، چون در این منطقه درختان خرما زیاد بود ، بنآ این مسجد بنام مسجد فضیخ شهرت یافت .

همچنان این مسجد بنام مسجد رد شمس شهرت دارد ، این مسجد فعلاً تخریب گردیده و میگویند که از سر اumar میگردد.

کوه احد:

احد یکی از کوههای بسیار مهم و مشهور مدینه منوره میباشد که : در پنج کیلومتری شمال شرق این شهر قرار دارد.

این کوه با وجود اینکه از سایر کوهها جدا است؛ ولی به صورت سلسله جبال طویلی با حدود نه هزار کیلومتر طول و دو هزار کیلومتر عرض بوده و به عبارتی طولانی‌ترین کوه در شبه جزیره محسوب می‌شود.

در سمت شرق «جبل تیأب» و سرک عمومی میدان هوایی مدینه و در سمت غرب «حى الطياريه» و «العيون» آن را محدود ساخته است. و «جبل ثور» در شمال غربی و «مقابر شهدای احد» و «جبل عینین» در جنوب آن قرار دارد.

علتی نامگذاری این کوه به احد :

چرا این کوه به «أحد» مسمی گردیده است ؟ محققین نظریات متعددی در این بابت نوشته اند ، ولی بصورت کل گفته میتوانیم ، چون این کوه متوجه و مستقل از کوه های دیگر است، آنرا به کوه احد مینامند .

فضیلت کوه احد:

در احادیث متعددی که در فوق ذکری از آن بعمل اوردیم در باره فضیلت مدینه منوره از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت گردیده است ، که این فضیلت شامل کوه احد نیز میگردد .

هکذا در یک روایتی دیگری آمده است که قبر هارون هم در کوه احد موقعیت دارد : میگویند زمانیکه حضرت موسی همراه برادرش هارون به قصد زیارت خانه خدا حرکت کردند و چون به منطقه مدینه رسیدند، از ترس یهود! در خارج شهر و در کوه احد به استراحت پرداختند و این در حالی بود که هارون سخت مریض بود و از دنیا رفت و موسی علیه السلام جسد او را در همانجا دفن کرد .

اگرچه مورخ مشهور جهان اسلام ، علی بن احمد سمهودی (نورالدین) (مولد ۸۴۴ق) این شبیه را رد نموده میتویسد :

در کوه احد دره ای است معروف به دره هارون و عوام الناس خیال می کنند قبر هارون در انتهای آن است! سمهودی سپس این مطلب را تضعیف می کند و می گوید: «وَهُوَ بَعِيدٌ حَسَّاً وَمَعْنَى»

غزوه احد:

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

بعد از غزوه بدر مشرکان مگه به سرپرستی ابوسفیان، تصمیم گرفتند تا همه قوای خود را متمرکز کنند و خود را از قید آنچه به نام محمد و اسلام وجود دارد رها سازند. در ضمن به دردهای عمیق خود که از کشتگان و اسرای جنگ بدر در دل داشتند التیام بخشنود و بر همان تصمیم در سال سوم هجرت و یکسال پس از جنگ بدر، پنج هزار نفر جنگجو به فرماندهی ابوسفیان به همراه پانزده نفر از زنان قریش به سرپرستی هند همسر ابوسفیان و با دو صد اسب و سه هزار شتر و هفتصد نفر زره دار به سوی مدینه حرکت کردند.

تصمیم جنگ و مقابله قریش با مسلمانان را حضرت عباس کا کای پیامبر صلی الله علیه وسلم ، طی نامه ای سری به پیامبر اسلام گزارش داد ، پیامبر صلی الله علیه وسلم بعد از کسب اطلاع به انتظار چنین جنگی بسر میبرد .

در این میان روز چهارشنبه سیزده شوال، نیروی مشرکان خود را به کنار أحد رسانید و در دامنه این کوه، در میان نخلستان، در محل مسطوح و در کنار دره ای که می توانست در شرایط سخت برای آنان مأمنی باشد فرود آمد و تا روز جمعه به استراحت و طرح نقشه جنگ پرداخت. پیامبر صلی الله علیه وسلم پس از اقامه نماز جمعه، همراه هزار نفر به سوی أحد در حرکت شد . عبدالله بن أبي سرکرده منافقین، با سیصد نفر از همفکرانش از میانه راه برگشت و رسول الله صلی الله علیه وسلم با هفتصد نفر که صد نفر از آنان زره دار و پنجاه نفر کماندار و تیرانداز بود و تنها دو اسب به همراه داشتند وارد منطقه أحد گردید و چند نفر نوجوان را به خاطر کمی سنشان از حضور در جنگ منع کرد.

چون مجاهدان به أحد رسیدند، پیامبر پنجاه نفر تیرانداز را به قومنده عبدالله بن جبیر بر لب دره گذاشت و دستور فرمودند :

ما چه در حال فتح باشیم و یا هم چه در حال شکست، شما در جای خود استوار بمانید حتی اگر ببینید اجساد ما در روی زمین مانده و یا دشمن ما را به درون مدینه راند و یا ما دشمن را تا مگه عقب راندیم شما از جای خود حرکت نکنید آنگاه به لشکریان دستور داد: تا از طرف من فرمان نرسد شما جنگ آغاز نکنید.

جنگ أحد در مرحله نخست:

جنگ أحد که روزشنبه 15 شوال رخ داد، در دو مرحله مختلف انجام گرفت؛ در مرحله اول قریش شکست خورده و در مرحله دوم شکست نصیب مسلمانان شد.

جنگ ابتدا تن به تن از پرچمداران قریش پشت سر هم وارد میدان شدند که یکی پس از دیگری به هلاکت رسیدند و این موضوع موجب تضعیف روحیه آنان گردید. سرانجام ناگزیر به حمله عمومی شدند و جنگ به اوج خود رسید، به طوری که هند و دیگر زنان قریش که از زیبایی و آرایش برخوردار بودند، برای تشویق مشرکین وارد معركه شدند و در میان صفوف می چرخیدند و دف زنان و گریه کنان جنگ جویان خود را با اسم و رسم صدا کرده و کشته شدگان بدر را به یاد آنان می آورden.

کلمات: ننگ و شرف و حمیت و غیرت و ... را با آهنگها و آوازهای محرك و حماسی می خوانند و مشرکان را پر حملات شدید و پایداری در مقابل مسلمانان تشویق می کردند.

طبری مینویسد :

در هنگامه جنگ تهاجمی، عده ای از مسلمانان و در رأس آنها ابودجانه و حمزه بن عبدالمطلب و علی بن ابی طالب وارد صحنه شدند و دشمن را در هم شکستند و تا آخر صفوف پیش رفند، در نتیجه خداوند مسلمانان را پیروز گردانید و شکست قطعی را بر مشرکان وارد آورد؛ «وَقَاتَلَ أَبُو دِجَانَةَ حَتَّىٰ أَمَعَنَ فِي النَّاسِ وَحْمَزَةَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلَىٰ بْنَ ابْيَطَالِبٍ فِي رِجَالِ مَنِ الْمُسْلِمِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ نَصْرَهُ وَصَدَّهُمْ وَعَدَهُ فَحْسُوْهُمْ بِالسَّيِّفِ حَتَّىٰ كَشَفُوهُمْ وَكَانَتِ الْهَزِيمَةُ لَا شَكَّ فِيهَا »

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آنِ

و لذا کار بر قریشیان سخت گردید و در تهاجم عمومی هم نتوانستند کاری از پیش ببرند و هزیمت و فرارشان آغاز شد و از ترس جان خود به دره ها و کوه ها پناه بردن و مقر خویش را بدون مراقب رها ساختند.

مرحله دوم جنگ و علل شکست مسلمانان!

پس از شکست سختی که بر قریش وارد گردید، صحنه جنگ دگرگون شد، زیرا گروهی از مسلمانان که هزیمت دشمن را دیدند، به درون دره ای که مقر آنها بود حمله بردن و به جمع اوری غنیمت پرداختند.

در این هنگام گروه تیراندازان که به دستور رسول الله صلی الله علیه وسلم در دهانه دره پاس می دادند، علی رغم مخالفت فرمانده شان، عبدالله بن جبیر، بجز ده تن، به سوی مقر مشرکان برای غارت غنائم پایین آمدند.

خالد بن ولید، فرمانده اسب سواران قریش از این فرصت استفاده کرد و با همراهانش کوه را دور زد و عبدالله بن جبیر را با یاران اندکش به سادگی از سرراه برداشت، آنگاه از دهانه دره فرود آمد و مسلمانانی را که از همه جا بی خبر بر سر غنایم گرد آمده بودند به زیر شمشیر گرفتند. این اولین عامل شکست مسلمانان بود.

دو مین عاملی که در شکست سپاه اسلام نقش داشت خبر کشته شدن رسول الله صلی الله علیه وسلم بود. در گرمگرم جنگ و درگیری که پیامبر متروح شد و در گودالی افتاد، «سراقه» فریاد برآورد: «محمد کشته شد!» این خبر در میان سپاه شرک و در جبهه پریشان مسلمانان به سرعت برق پیچید و موجب شکست روحیه مسلمانان و تقویت روحی مشرکان گردید.

مورخان، از جمله طبری صحنه این مرحله از جنگ را چنین توصیف می کنند:

«مسلمانان با پدید آمدن شکست و شایعه کشته شدن رسول الله صلی الله علیه وسلم ، به سه گروه تقسیم شدند: تعدادی متروح شده و از کار افتادند. بعضی استقامت ورزیدند تا به شهادت رسیدند و گروه سومی فرار کردند و جان به سلامت بردنند!

(وكان المسلمين لما أصابهم من البلاء اثلاً؛ ثلث قتيل وثلث جريح وثلث منهزم) و این خلاصه ای بود از دورنمای جنگ اُحد.

بدیهی است اگر تمام مراحل و جزئیات جنگ اُحد نوشته شود ، کتاب مستقلی را به خود اختصاص می دهد، ولی ما به این اختصار اکتفا نمیکنیم .

مَجْرُوحَانُ جَنَّاحُ أَحَدٍ

در این شکی نیست که در جنگ اُحد تعدادی زیادی از مسلمانان به شهادت رسیدند و تعدادی زیادی از مسلمانان متروح گردیدند مطابق یادداشت هایکه توسط مورخین در این بابت تحریر یافته است تعداد شهدای صحابه کرام را در حدود 70 نفر از جمه شهادت سید الشهدا حمزه بن عبداللطیب و مُثُلَّهُشَدُون وی؛ جراحت در روی پیامبر صلی الله علیه وسلم و شکستن دندان ایشان معرفی داشته اند .

پیامبر صلی الله علیه وسلم در حالی که فرماندهی عالی جنگ را به عهده داشت و پرچمداران و فرماندهان را هدایت و تعیین می کرد، حملات دشمن و دفاع سپاهیان اسلام را زیر نظر داشت و خود نیز در حمله و دفاع شرکت داشت و با شجاعت و شهامت غیر قابل وصفی، می جنگید. آنچنان جنگ کرد که تیرهایش تمام شد و مورد تعرض دشمن قرار گرفت و به شدت متروح گردید.

ابن اسحاق در شهامت رسول الله صلی الله علیه وسلم مینویسد :

آن حضرت هنگامی که در میان عده ای از صحابه در اثر شدت جراحتات بی حال افتاده بود، گروهی از مشرکان به سرپرستی خالد بن ولید از کوه بالا رفتند. رسول الله صلی الله علیه وسلم با مشاهده آنان گفت: «اللَّهُمَّ لَا يَنْبَغِي لَهُمْ أَنْ يَغْلُونَا»؛ «خدایا! سزاوار نیست که مشرکان در جایگاه بالاتر از ما مسلمانان قرار گیرند.» همین توجه و گفتار رسول الله ا موجب گردید که عده ای از مسلمانان به گروه مشرکین حمله بردن و از کوه سرازیر کردن و متفرقشان ساختند.

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

به هر حال در اوج شدت جنگ، یکی از مشرکین به نام عبدالله بن قمئه رسول الله را با سنگ مورد اصابت شدیدی قرار دارد و در اثر آن، پیشانی و بینی مبارک آن حضرت به شدت مجروح شد و دندانش شکست و لب مبارکش شکافت.

ابن اسحاق مینویسد : در حالیکه رسول الله صلی الله علیه وسلم خون از صورت خویش پاک می کرد، چنین می فرمود: «**کیف یفلح قوم قد خضبوا وجه نبیهم و هو یدعوهم الى ربهم** » (چگونه رستگار خواهند شد مردمی که پیامبرشان به سوی خدا دعوت می کند و آنان صورتش را به خونش رنگین می سازند!)

شهادت حضرت حمزه :

حضرت حمزه قبل از غزوه احد قسم یاد کرده و در خطاب به پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده بود :

«سوگند به آن که قرآن را که بر تو فرستاد امروز دست به خدا نخواهم برد، مگر آن که بیرون مدینه با شمشیر خود بر دشمن بتازم!»

حضرت حمزه از معدود قهرمانانی بود که در جنگ، نشان بر خود می نهاد و بدین وسیله خود را به دوست و دشمن معرفی می کرد.

او نمونه ای از شجاعت و دلیری در میدان جنگ بود، خود را به اعمق صفوف دشمن می رساند و با دشمن درگیر می شد، از قدرت بازوی پرجسته ای بهره مند بود. مورخین مینویسند که حضرت حمزه در غزوه احد با دو شمشیر در پیشا پیش رسول الله می جنگید و می گفت: «من شیر خدا هستم! »

حضرت حمزه در غزوه احد، به هنگام تهاجم دشمن، وفادار و ثابت قدم از رسول الله دفاع می کرد و توانست سی مشرک جنگجو را به هلاکت برساند.

ولی کینه دیرینه هند همسر ابوسفیان که پدر و برادر خود را در جنگ بدر بdest جنگجوی حمزه بن عبدالمطلب از دست داده بود، او را واداشت که غلام حبشه خود، «وحشی» را در صورت به شهادت رساندن حمزه، وعده آزادی و رهایی از برده کی دهد. و بدین گونه حین جنگ حضرت حمزه بن عبدالمطلب با زوین غلام که در کمین آن سردار دلاور بود، مورد نشان قرار گرفته شد و آن بزرگوار پس از عمری جهاد در راه الله و یاری پیامبر گرامی به ملکوت اعلی پیوست و آن سردار رشید، شهید شاهد بارگاه الهی شد. رسول الله صلی الله علیه وسلم در منزلت او فرمود :

« سالار شهیدان در روز قیامت نزد خداوند حمزه است.» قبر مطهر حمزه سید الشهدا در قبرستان احد (محل واقعه جنگ احد) در مدینه منوره واقع شده و مزار آن سردار شهید و دیگر شهیدان احد در جوار میدان احد موقعیت دارد.

مسجد سبعه یا مساجد سته:

در شوال سال پنجم هجری ، مشرکان با همکاری نزدیک قوم یهود پلان را برای انداختن تا همه اقوام غیر مسلمان را متعدد و با یک هجوم سراسری از همه طرف شهر مدینه را محاصره و ریشه اسلام و مسلمانان را از بین ببرد .

بنآ تمامی گروهها، احزاب و قبایل را برای محاصره مدینه به حرکت درآورند. از آن جایی که در این جنگ ، تمامی احزاب و قبایل حضور داشتند آن را غزوه احزاب نامیدند. در این میان مسلمانان به پیشنهاد سلمان فارسی و موافقت پیامبر صلی الله علیه وسلم به حفر خندق در اطراف مدینه پرداختند و از این طریق سپاه مشرکان را به شکست ابدی مواجه ساختند.

منطقه این جنگ ، مقابله کوه سلح در شمال غربی مدینه قرار داشت. مسیر خندق نیز از نزدیکی مسجد ذوقبلین در غرب آغاز و به صورت نیم دایره ای با عبور از کوه سلح تا مسجد عیبر در نزدیکی مسجد الاجابه کنونی امتداد می یافت. به این صورت نیمی از مدینه از مدینه در محاصره خندق درآمد و کوه سلح نیز محل استقرار و جان پناه سپاهیان اسلام گردید. پیامبر صلی الله علیه و آله

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُهَا

پرچمی بر فراز کوه سلع در پشت سپاه اسلام قرار گرفت .
قوماندانان سپاه اسلام در چند نقطه و دامنه این کوه سنگرهای نماز می گذارند. بعدها به یاد مجاهدت
های این صحابه تعدادی از ، مساجدی در آنجا ساختند که به نام آن صحابه شهرت یافت .
موقعیت اصلی مساجد مورد نظر، صرف نظر از تغییرات مختصری در فضاهای مجاور، همچنان ،
محفوظ مانده است .

مورخین مینویسند که یکی از مساجد تخریب شده و برخی دیگری از مورخین میگویند
مسجد ذوقبلتین را هفتمین آنها می دانند. در حال حاضر شش مسجد در این منطقه وجود دارد که
عبارةتند از :

۱- مسجد فتح :

این مسجد در دامنه کوه سلع بر بلندی تپه قرار دارد. در این مکان بود که پیامبر صلی الله علیه
وسلم در جنگ خندق از خداوند طلب فتح و پیروزی کرد و خداوند دعای آن حضرت را مستجاب
نمود و مشرکان شکست خورند.
پس از آن صحابه روی این تپه مسجد فتح را بنا نهادند. بنای فعلی مسجد فتح که مربوط به سال
1270 قمری است حدود 24 متر مربع و ارتفاع آن 4/5 متر می باشد. مسجد فتح همین حالا تحت
ترمیم مجدد قرار گرفته است .

۲- مسجد حضرت علی :

این مسجد در جنوب مسجد فتح و بر تپه بطحان موقعیت دارد ، در نزدیکی این مسجد، مسجد دیگری
است که به نام مسجد فاطمه شهرت دارد. همچنان در همین منطقه مساجدی بنام سایر صحابه از
جمله :

۳- مسجد سلمان فارسی

۴- مسجد ابوبکر صدیق

۵- مسجد عمر بن خطاب

۶- مسجد فاطمه علیها السلام ،

۷- و برخی علماء بدین امر معتقد اند که مسجد قبلتین در جمله مساجد سبعه شامل
میگردد.

یادداشت:

قابل تذکر است که در مدینه منوره اماکنی هست که بعنوان زیارتگاه ها در بین مسلمانان ،
خصوص حجاج که کشور عزیز ما افغانستان شهرت یافته است ، که بصورت عمدی این اماکن
عبارةتند از :

هفت مسجد ، مسجد قبلتین، بعضی چاهها، مسجد غمامه و مساجدی که به حضرت علی ، مسجد
ابوبکر صدیق ، مسجد حضرت عمر ، و مسجد بی بی عایشه رضی الله عنهم وغیره نسبت داده
می شود.

قابل تذکر است که : تخصیص این اماکن به زیارت اساساً در دین مقدس اسلام مشروع نمی باشد ،
و زیارت‌کننده این اماکن نباید گمان کند که با زیارت آنها اجر و ثواب بیشتری دریافت می‌کند؛ چون
جستجوی آثار انبیاء و صالحین سبب هلاکت امتهای قبل از ما شده است، و برای مسلمانان شایسته
نیست که با سنت نبوی و روش اصحاب مخالفت کند؛ چون خیر واقعی در پیروی از سنت نبوی و
اصحاب، و شر واقعی در مخالفت با آنها است.

همه مساجد از لحاظ تاریخی دارایی فضایل خاصی خویش میباشد که فضیلت شان در احادیث نبوی
توضیح گردیده است ، که از جمله مسجد مدینه حرم الشریف و یا مسجد قبلتین ولی سایر مساجد

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

دیگر از لحاظ قدامت تاریخی قابل بازدید است ولی با زیارت آن مسلمان ثواب کمایی نمیکند.

الف : مسجد شجره :

این مسجد در فاصله یک فرسنگ و نیم از شهر مدینه فاصله داشت ولی اکنون با گسترش ووسعت شهر، این مسافت کمتر شده است .

این مسجد را که امروز به نامهای شجره ؛ ذوالحليفة ؛ ابیار علی مشهور است ، یکی از مساجد بسیار مهم خارج از مدینه بوده ویکی از میقاتها و مساجد احرام از اهمیت بسزایی برخوردار است . وجه تسمیه این مسجد بنام مسجد شجره پدین علت است که : در جنب این در ختی وجود داشت ، زمانیکه این مسجد را اعمار نمودند ، بنابر موجویت همین درخت بنام مسجد «شجره» بین مسلمانان شهرت یافت .

یکی از عواملی بر اهمیت بودن این مسجد افزود ، این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم در عمره حدبیه، عمرة القضاء و در حجۃ الوداع، در آنجا محرم شد .

ب - مسجد الحرام :

این مسجد به علتنی بنام مسجد الحرام مسمی گردیده است ، که حاجیان برای تشرف به حج در این مسجدالحرام می بندند، بناءً بنام مسجدالحرام معروف گردیده است.

ج - ذوالحليفة:

حليفة نام آبی بین چشم بن بکر از هوازن و بنی خفاجه العقلین بوده که رسول الله صلی الله علیه وسلم دوست داشته اند برای بستن احرام کنار درختی در این محل فرو دایند .

د- ابیار علی علیه السلام:

این ابیار به علتنی بنام ابیار علی مسمی گردیده است که : حضرت علی علیه السلام برای آبیاری نخلستانها، چاه های فراوانی در این منطقه حفر کرده است .

پیامبر صلی الله علیه وسلم پس از اقامه دو رکعت نماز در این مکان احرام بسته و می فرمودند: «لَبِيكَ اللَّهُمَّ لَبِيكَ، لَبِيكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِيكَ، انَّ الْحَمْدَ وَ النِّعْمَةَ لَكَ وَ الْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِيكَ»

مطابق روایات سیرت نویسان ، پیامبر صلی الله علیه وسلم سه بار در این مکان محرم شده اند.

1- هنگام صلح حدبیه (سال ششم هجری)،

2- عمره ناشده (سال هفتم هجری)،

3- حجۃ الوداع (سال دهم هجری) .

زین الدین الاستدار در سال ۹۶۱ قمری بنای مسجدی را بازسازی و اطراف آن دیوار بزرگ کشید که تا پایان دوره حضرت عثمانی همچنان پا بر جا بود .

طول این مسجد از جنوب از جنوب تا شمال ۵۲ ذراع (۲۵/۶۵ متر) و از شرق به غرب نیز به

همین مقدار بوده است . در دوران ملوک اهل سعود این مسجد بطور زیبایی بازسازی شده و

مساحت آن به ۸۸۰۰۰ متر مربع میرسد . پایان

فهرست مندرج :

مقدمه

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ مرکز ایمان است

شهر مدینه شهر هجرت است

مَدِينَةُ مُنْوَرٍ وَ فَضَائِلُ آن

شهر مدینه شهر برکت ست
یک نماز بهتر از هزار نماز است
نماز های نوافل در مسجد نبوی
موجودیت با غی از جنت در مسجد نبوی
زیارت قبر رسول الله
فواند زیارت قبور
در زیارت قبور چه باید کرد؟
آیا زیارت قبر بدعت است؟
حکم زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم در مدینه
صفه

تعداد اصحاب صفة
مشهورترین اصحاب اهل صفة
خانه های ازواج مطهرات در مسجد نبوی
روضه نبوی
منبر
محراب

ستونهای مسجد نبوی
دروازه های مسجد نبوی
مناره های مسجد نبوی
آداب مسجد نبوی
قبرستان بقیع
مسجد مشهور شهر مدینه
مسجد قبا
مسجد قبلتین
مسجد جمعه
مسجد فضیخ
کوه احد
علتی نامگذاری این کوه به احد
فضیلت کوه احد
غزوه احد
مجروحان جنگ احد
شهادت حضرت حمزه
مساجد سبعه یا مساجد سته

1- مسجد فتح
2- مسجد حضرت علی
3- مسجد سلمان فارسی
4- مسجد ابو بکر صدیق
5- مسجد عمر بن خطاب
6- مسجد فاطمه علیها السلام ،

7- ویرخی علماء بدین امر معتقد اند که مسجد قبلتین در جمله مساجد سبعه شامل میگردد.
الف: مسجد شجره
ب - مسجد الحرام

مدينه منوره وفضائل آن

ج - ذوالحليفة

د- ابيار على عليه السلام

نام رساله : **مدينه منوره وفضائل آن**

تبغونگارش : الحاج امين الدين « سعیدی- سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتئریکی افغان و

مسئل مرکز فرهنگی حق لاره - چرمی

ادرس ارتباطي : پريښنا ليک :

saidafghani@hotmail.com